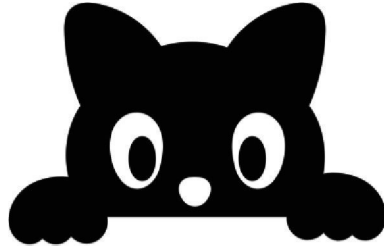

TEKNOETSIVÄT

by *Seppo Antio*

Hurjan huikea mökkiseikkailu

Sisällysluettelo

Yöllä	2
Karnea kertomus	5
Teknoetsivien synty	16
Salainen suunnitelma	20
Kasausta ja koodausta	26
Ansa on viritetty	36
Toimiiko se varmasti?	43
Metsässä	54
Jännitys tiivistyy	64
Operaatio Täysikuu	73
Poliisin pakeilla	89
Mysteri Mea Pecunia	99
Aarrejahti	109

© 2025 Seppo Autio
Kustantaja: BoD · Books on Demand,
Mannerheimintie 12 B, 00100 Helsinki, bod@bod.fi
Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273,
22763 Hampuri, Saksa
ISBN: 978-952-80-9551-4

Yöllä

Kevättalven ilta pimeni yöksi ja kuu kohosi verkkaisesti kaakon ylle. Vanhan kartanon pihassa oli hiirenhiljaista. Talon yhdestäkään ikkunasta ei näkynyt valoa. Ajoittain satunnainen pilvi purjehti kuun eteen luoden suorastaan aavemaisen tunnelman. Kaikki vaikutti kuitenkin hyvin rauhalliselta.

Ja sellaista se olisi ollutkin, ellei kuvaan olisi ilmestynyt salaperäistä tummaa hahmoa. Kettumaisen varovasti se hiipi hiljaa eteenpäin, välillä pysähtyen ja pälyillen ympärilleen. Kukaan ei näyttänyt huomanneen häntä, joten hahmo jatkoi matkaansa. Hän suuntasi kohti ulkorakennusta, jonka jylhä siluetti piirtyi kuun valaisemaa maisemaa vasten. Varjo pysähtyi ulko-oven kohdalle. Täydellisen hiljaisuuden rikkoi ruosteisten saranoiden narahdus. Hahmo avasi raskastekoisen puuoven ja pujahti sisään.

Rakennuksen vankat kiviseinät kätkivät öisen kul-
kurin sisälleen ja niinpä hän rohkeni sytyttää tas-
kustaan kaivamansa lampun. Sen heikossa valossa
hän jatkoi matkaansa. Hän vaikutti etsivän jotain,
avaten ja penkoen laatikoita. Himmeä valo teki
puuhasta kuitenkin haasteellista. Aikansa häärittä-
ään hän lopulta poimi jotain mukaansa seinällä
olevalta hyllyltä. Esine vaikutti painavalta ja varsin
kookkaalta. Hiljaa puuskuttaen hahmo kulki kanta-
muksen kanssa kohti ulko-ovea. Lamppu sammui
ja hahmo astui ulos kuun kelmeään valoon.

Saranat päästivät yöhön toistamiseen vaimean vai-
kerruksen oven sulkeutuessa. Hahmo yritti huolel-
lisesti hävittää kaikki merkit ja jäljet näistä öisistä
puuhistaan. Maa oli jo lähes vapaa lumesta. Vain
siellä täällä oli pieniä lumikasoja, mutta nekin oli-
vat yöpakkasten myötä kovettuneet jääksi. Maa-
hankaan ei jäänyt mitään jälkiä tämän oudon kul-
kijan käynnistä, eikä kukaan nähnyt häntä, tai niin
hän ainakin luuli.

Jotain hämäräperäistä oli tekeillä ihan selvästi, mutta mitä? Entä miten tämä kaikki liittyy TeknoEtsiviin? Ja keitä TeknoEtsivät ylipäätään ovat?

Karmea kertomus

BANG! Apua, mikä se oli? Niko huudahti auton takapenkiltä. Mitä tuo kolina on? Äh, rengas se vain puhkesi, isä totesi tyynesti. käyn vaihtamassa vararenkaan. Ota karkki niin jaksat istua aloillasi, etupenkillä istuva Niina sanoi ojentaen pussin Nikoa kohti.

Niko ja Niina olivat 12-vuotiaat kaksoset. He olivat matkalla viettämään pääsiäislomaa maaseudulle perheen juuri ostamalle mökille. Heidän vanhempansa työskentelivät sairaalassa, eivätkä sen vuoksi aina saaneet lomaa juhlapyhiksi. Tänä pääsiäisenä vanhemmat joutuivat jäämään kaupunkiin töihin, mutta Niko ja Niina pääsivät mökille seikkailemaan ihan kahdestaan. Ainakin melkein. Lasten mummo oli nimittäin ihan mökin vieressä. Vanhemmat luottivat siihen, että mummon hoivassa ja valvovien silmien alla lasten olisi turvallista olla.

Mummo rakasti lapsenlapsiaan suuresti, samoin lapset häntä.

Tuota pikaa isä sai renkaan vaihdettua ja niin matka jatkui. Muutaman kilometrin jälkeen he kääntyivät sorapintaiselta kylätieltä kapealle koivujen reu-nustamalle pihatielle, joka johdatti heidät ruskean hirsimökin ääreen. Kaksi varista säikähti autoa py-rähtäen maasta lentoon äänekkäästi rääkkyen, ikään kuin protestoidakseen tulijoita. Ne pitivät aluetta omana reviirinään. Seurue astui ulos au-tosta ja kaikki katselivat ympärilleen. Mökki oli kaunis, suorastaan idyllinen. Siinä oli kaksi ker-rostaa, iso terassi ja vielä parveke. Mökkiä vasta-päätä sijaitsi hiukan ränsistymään päässyt ulkora-kennus. Vanhemmat olivat kertoneet sen olevan täynnä kaikenlaista roinaa edellisen omistajan jäl-jiltä. Lapset olivatkin suunnitelleet penkovansa lo-man aikana rakennuksen läpikotaisin. Tiedä vaikka sieltä löytyisi jotain kivaa.

Huhtikuun alun aurinko paistoi pilvettömältä taivaalta. Talven kylmyyden jälkeen sen lämpö tuntui ihanalta kasvoilla. Ilma väreili lämmöstä ja koko paikka tuntui huokuvan seesteistä rauhaa. Viereisessä metsikössä pikkulinnut pitivät omaa keväistä konserttiaan. Niiden iloinen laulu sai Niinan hymyilemään. Tällaisena päivänä on helppoa olla onnellinen, hän ajatteli mielessään. Upeaa viettää loma täällä.

Viedään tavarat sisälle ja käydään sen jälkeen katsomassa mummoa, isä sanoi. Lapset kaivoivat repunsa auton tavaratilasta. Kädet täynnä kantamuksia he suuntasivat sisälle mökkiin. Niko kolautti selässään olleen repun ovenpieleen. HEI! Varovasti juuri sen kanssa, Niina huudahti veljelleen. Siinä on läppäri ja kaikki koodauskamat! Kyllä ne tämän kestää, Niko puolustautui laskiessaan taakkansa mökin lattialle.

Isä täytti jääkaapin ruualla ja tarkisti mökin lämmityksen, kaikki oli kunnossa. Hyvä teidän on täällä olla, isä totesi tilanteen. Käytte sitten joka päivä mummon luona syömässä ja tiskaatte astiat ennen kuin lähdette. Hyvä olisi, jos pitäisitte myös mummolle vähän seuraa. Selvä se, lapset vastasivat kuin yhdestä suusta nyökäten vielä vahvistukseksi. Mennäänpä sitten tervehtimään mummoa, isä tuumasi suunnaten ulos lapset perässään.

Pienen metsikön läpi kulkevan oikopolun kautta mummolaan oli matkaa vain viitisenkymmentä metriä. Tien kautta matka olisi ollut monin verroin pidempi. Reippaasti seurue tallusti lumesta vapautunutta joutua pitkin eteenpäin. Metsikön läpi virtaavan puron yli johti siro puinen kaarisilta. Kyläpä tuo puro solisee rentouttavasti, Niina huokaisi, voisin kuunnella tuota ääntä ikuisuuden.

Ikkunasta Liisa-mummo näki heidän saapuvan ja kiiruhti iloisena ulos vastaan halaten lapsia. Voi

miten kivaa saada teidät tänne koko pääsiäiseksi, hän sanoi. Heippa mummo! Tosi hauskaa tämä on meistäkin, lapset vastasivat hymyillen leveästi. Mummon Vili-kissa saapui myös tervehtimään vieraita. Se kävi kehräten puskemassa jokaisen jalvoja saaden siitä hyvästä osakseen useita hellyttäviä silityksiä. Tulkaa, mummo sanoi, minulla on teille tarjottavaa. Niinhän mummolla aina oli.

Kesken nautinnollisen jäätelöhetken pihaan pyöräili poika tyylikkäällä fatbikella. Se oli Matti, lasten samanikäinen kaveri, johon he olivat tutustuneet jo vuosia sitten mummolassa ollessaan. Yhdessä he olivat harrastaneet kaikenlaista kivaa. Matin nähdessään Niko ja Niina juoksivat heti ulos tervehtimään häntä.

Moikka moi! Matti ehti huutaa ensiksi. Huomasin teidän auton mökin pihassa ja kävinkin jo etsimässä teitä sieltä. Päättelin sitten teidän olevan

TEKNOETSIVIEN VAUHDIKKAASSA
SEIKKAILUSSA MYSTEERIT JA
TEKNOLOGIA YHDISTYVÄT
KIEHTOVALLA JA VIIHDYTTÄVÄLLÄ
TAVALLA. KIRJAN VAHVOJA
TEEMOJA OVAT YSTÄVYYS, YHTEISTYÖ
SEKÄ KEKSELIÄISYYS. KIRJA ON
LOISTAVA VALINTA KAIKILLE
JÄNNITYKSESTÄ, LUOVUUDESTA JA
TEKNIIKASTA PITÄVILLE LAPSILLE.

NIKO JA NIINA SAAPUVAT VIETTÄMÄÄN PÄÄSIÄISLOMAA
MUMMOLAN NAAPURISSA OLEVALLE MÖKILLE. PAIKKA
VAIKUTTA HUOKUVAN SEESTEISTÄ RAUHAA, MUTTA MITÄ
VIELÄ. MUMMON KARTANAOLLA TAPAHTUU KUMMIA
YÖAIKAAN. YHDESSÄ KAKSIKON VANHAN KAVERIN MATIN
KANSSA HE AJAUTUVAT HURJAAN SEIKKAILUUN. HEIDÄN
KEKSELIÄISYYTENSÄ JA KOODAUSTAITONSÄ JOUTUVAT
TODELLA KOVALLE KOETUKSELLE. ONNISTUVATKO NEROKKAAT
LAPSET RATKAISEMAAN MYSTEERIN?